

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 141. Non respondes quidquam ad ea quæ tibi obijciuntur ab his. v. 60.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

quam depressus, quam despectus propter me. Vbi iam sunt illa millia milium, procidentia coram te in facies suas, teque adorantia, benedictant, laudantia & sine intermissione dicentia *Sanctus, Sanctus, Sanctus*. nimirum ò amabilis Iesu, hora hæc est tenebrarum, tempus maroris & amaritudinis meæ susceptæ à te. Ego sic tractari dignus eram, ego feci. Idcirco ego coram te procidens adoro te & dico: *Gloria in altissimis Deo, &c. Gratias, Gratias.*

§. 141. *Non respondes quidquam ad ea quæ tibi obijciuntur ab his. v. 60.*

Conuenit certe nomen Pontificis actionis suæ strenuitati: interpretatur enim Caiphas *inuestigator vel sagax*, sine vomens ore; sagax enim suus astutus ad capiendum seu decipiendum & velox ad prosequendum & splendū dolosa inuenta, sed & impudens ad ad proferendum ore mendam & contumeliam, non enim hic virget responsum vt innocenti Iesu credidit & eum absoluat, sed vt ex verbis eius calumniam parer, & condemnet. accuset, qui ex factis eius, & testimonijs probatis eum nec accusare nec condemnare adhuc poterat: & sic accusationem in interrogationem mutauit, Disce ò homo huius viri, ex eius agendi modo, malitiam. Ego & quilibet nostrum si hodie videremus aliquem Iudicem agentem, uti hic Iudeus agit, certe diceremus: iste homo est passionatus: non bene iudicabit. Boni siquidem Iudicis est veritatem animo sereno, corpore quieto indagare, & ideo Iudices debent sedere. Si surgant ante actionem finitam, si curiose gestulantur, iam deserunt officium.

O Caipha, verbum mihi ad te est; Augustus Cæsar nuper defunctum habebat Mæcenatem amicissimum, & bonorum morum scientissimum, adeo vt idcirco eum Augustus pateretur in illo fastigio excellentiorum humanarum apud Gentiles pro pædagogo: Is sedebat in Iudicio exercens quæstionem in eos qui insidias sibi struxisse accusabantur; Astabat Mæcenas, obseruans Augustum suum ne quid contra bonos mores ager, videbat solos oculos eius succendi flamma, dum audit insidiarum argumenta; quid Mæcenas non audebat interpellare supremam Maiestatem & videbat quod in carnificinam vergeret, si taceret, ista oriens ira. Medicus inuenit, in tabella pugilari scripsit: *Surge Carnifex*, & Augusto in sinum proiecit, & reis profecit, Augusto cavit. O Caipha, qui tunc aderant tibi, omnes debebant tibi pro autoritate, vt iudices in consilium adhibiti, dixisse, *Abi Carnifex: recede Latio*; nam, *surgere*, tibi non poterant dicere, quia iam passio te exegerat è loco tuo, tanto deteriorem Cæsare Augusto gentilibus, quanto ille quam tu irascendi ad cædem reorum, minus causæ habuit.

illi enim insidias erant moliti Augusto, Christus tibi nihil mali fecit. Iste erat reus et Dominus, tu huius rei es seruus. Sed dimitto te Caipha, quia scelus tuum impleuisti, nobis ad cautelam, exemplum fecisti, Christi innocentiam mirifice tuo modo iudicandi illustrasti. Satis fecisti.

§. 142. *Ille autem tacebat & nihil respondit. v. 61.*

Externe & interne multi namque sunt imperfecti homines qui quidem tacent externe, nil dicentes, interne vero secum ex impatientia murmurantes, imo clamantes, & vindictam cogitantes, plurima respondent: non sono oris sed mentis. non sic Dominus Iesus; ille tacebat & nihil respondit siue secum interne, siue ad extra contra Pontificem: nihil enim aduersus calumnias fortius silentio, quippe ipsa se veritas efficacius tacendo prodat, quam cum verba verbis opponuntur, & cogitur velut ex aquo veritas cum mendacio decertare: & hæc taciturnitas Christi olim fuerat præfigurata in illo sanctissimo Ioseph de quo legitur, quod cum Domina sua falso eum accusasset coram Putiphare viro suo, ille tacuit. Item apud Isa. 54. dicentem: *Quasi agnus coram tondente obmutescet & non aperiet os suum.* Tacere in tempore prudentia summa est, silentium enim rationem non reddit. contemplare igitur o anima mea omnem Christi passionem ad vltimi vltque spiritus exhalationem, & ne semel quidem motum eum fuisse reperies erga hostes suos tam immaniter eum afflictores, nec vllam siue in verbo siue in animo siue in opere aspersionem præ se tulisse: quàm potius omnem qua eos conuertere aut emollire potuisset benignitatem & dulcedinem in eos declarasse: tam enim amicabilis tam dulcis est Dominus, ut nesciat hostibus aliud, quam amorem & amicitiam impendere. osculatur proditorem se capere volentem, sanat auriculam abscissam, orat pro crucifigentibus: imo illorum ipsorum peccata & duritia, grauiori eum cruciatu afficiebant in corde, quam pena exterior quam sustinebat in corpore. Et nos ergo si Christo placere voluerimus, omnem procul à nobis amaritudinem, rancorem & passionum nebulas abijciamus oportet, siue camusque dum aliqua nobis occurrit aduersitas.

PUlcra sane virtus est verecundia, & suavis est gratia quæ non solum in factis sed etiam in ipsis spectatur sermonibus: ne modum prægredieris loquendi ne quid indecorum sermo resonet tuus. Speculum enim mentis plerumque in verbis refulget. Ipsum vocis sonum libret modestia: ne cuiusquam offendat aurem vox fortior. Denique in ipso canendi genere prima disciplina verecundia est, imo etiam in omni vsu loquendi, ut sentiam quis aut psallere, aut canere, aut postremo loqui incipiat, ut verecundia

N

prin-